

חוליו קורטאסר

האמונה בעולם השלישי

בשמונה בבוקר האב דאנקן, האב אַריברטו והאב לואיס מתחילים לנפח את הכנסייה, כלומר, הם נמצאים על גדת נהר או בקרחת יער או בכפר כלשהו, טרופי ככל האפשר, ובעזרת המשאבה המוצבת במשאית הם מתחילים לנפח את הכנסייה בעוד האינדיאנים מהסביבה צופים בהם מרחוק, המומים למדי, כי הכנסייה, שדמתה בתחילה לשלפוחית מרוקנת, מתחילה להתיישר, מתעגלת, מתעצבת, למעלה מופיעים שלושה אשנבי פלסטיק צבעוני, האמורים לייצג את הוויטראז'ים, ולבסוף מזנק צלב בנקודה הגבוהה ביותר, וזהו, הופ, הללויה, בהעדר פעמון נשמע צופר המשאית, האינדיאנים מתקרבים בהשתאות וביראת כבוד, והאב דאנקן מאיץ בהם להיכנס, בעוד האב לואיס והאב אריברטו דוחפים אותם כדי שלא ישנו את דעתם, וכך הטקס מתחיל ברגע שהאב אריברטו מציב את המזבח הקטן ושניים-שלושה קישוטים עתירי צבעים, כלומר, מן הסתם קדושים ביותר, והאב דאנקן מזמר מזמור שמאוד מזכיר לאינדיאנים את פעיית העזים שלהם כשאיוזה פומה מתהלך בסביבה, וכל זה מתרחש באווירה מיסטית לעילא ובתוך עננת זבובונים שנמשכו אל החידוש שבכנסייה, ונמשך עד שאחד האינדיאנים משתעמם ומתחיל לשחק בקיר הכנסייה, כלומר תוקע בו סכין כדי לראות מה טיבו של הדבר המתנפח הזה ומשיג בדיוק תוצאה הפוכה, הכנסייה מאבדת אוויר במהירות ובמהומה שנוצרת כולם נדחפים בחיפוש אחר היציאה והכנסייה עוטפת אותם, מועכת אותם, מכסה אותם בלי לפצוע אותם, כמובן, אבל מחוללת מהומה שכלל אינה הולמת את הדוקטרינה, על אחת כמה וכמה מאחר שהאינדיאנים זוכים להזדמנות נדירה לשמוע את גשם הלעזאזלים והבני-אלף-זונות שמפזרים האב אריברטו והאב לואיס בעודם מתחבטים מתחת לכנסייה ומחפשים את היציאה.

מספרדית טל ניצן